

เต็ง

Shorea obtuse Wall. ex Blume

ชื่ออื่น

แงะ (ภาคเหนือ); จิก (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); เต็งขาว (ขอนแก่น); ชันตก (ตราด); เน่าโน (แม่ฮ่องสอน); ประจืด (เขมร-บุรีรัมย์); ล่าโน้ (กะเหรี่ยง); แลเน่ย (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); เคาะจื้อ เจือ (ละว้า - เชียงใหม่)

ชื่อสามัญ

Burmese sal

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 10 - 20 เมตร ใบ ใบเดี่ยว รูปขอบขนาน ใบกว้าง 2.5 - 7 x 4 - 16 เซนติเมตร โคนและปลายมน ขอบใบบิดเป็นคลื่นเล็กน้อย ก้านใบยาว 1 - 1.5 เซนติเมตร ดอก ออกเป็นช่อ มีกลิ่นหอม กลีบรองดอก 5 กลีบ กลีบดอก 5 กลีบ รูปใบหอก กว้าง 0.3 - 0.5 x 1 - 1.5 เซนติเมตร ปากกลีบบิด เกสรผู้ขนาดเล็กจำนวนมาก ผล รูปไข่ ขนาด 6 - 8 มิลลิเมตร มีปีกสั้น 2 ปีก ยาว 3 - 4.5 เซนติเมตร ปีกยาว 3 ปีก รูปหอกกลับ กว้าง 0.7 - 1 x 4 - 6 เซนติเมตร

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบในป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณแล้งในประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน ให้ดอกสีขาว